

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2153/2019
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца: АА, ББ, ВВ, ГГ, малолетног ДД, кога заступа законски заступник-мајка АА и ЋЋ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Влајко Комленац, адвокат из ..., против туженог Генерали осигурање Србија АДО Београд чији је пуномоћник Бранислав Грозданић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4702/18 од 13.03.2019. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4702/18 од 13.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4702/18 од 13.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 36/18 од 18.09.2018. године, ставом првим, другим, трећим и четвртим изреке одбијени су тужбени захтеви којима су тужиоци тражили да се тужени обавезе да им на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица - супруга, оца и сина, плати по 800.000,00 динара са законском каматом почев од 18.09.2018. године до исплате, као и да им на име накнаде материјалне штете на име трошкова сахране, подушја, црнине и подизања надгробног споменика, плати укупно 550.000,00 динара са законском каматом почев од 21.10.2010. године до исплате. Ставом петим, шестим и седмим изреке одбијени су захтеви за накнаду штете на име изгубљеног издржавања и то тужиље ББ у висини од 72.000,00 динара, тужиље ВВ у висини од 156.000,00 динара и тужиље ГГ у висини од 390.000,00 динара, све са законском каматом почев од 23.03.2017. године до исплате, док је ставом осмим изреке одбијен и тужбени захтев тужиоца малолетног ДД да се тужени обавезе да му плаћа по 6.000,00 динара месечно, почев од 21.10.2010. године па убудуће. Ставом деветим и десетим изреке одлучено је о захтевима странака за накнаду трошкова поступка, тако што је захтев тужилаца одбијен, а обавезани су да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 153.800,0 динара са законском каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4702/18 од 13.03.2019. године, жалба тужилаца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена, а одбијен је и захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца за накнаду материјалне и нематеријалне штете због смрти блиског лица, које је страдало у саобраћајном удесу. Тужбени захтев је одбијен, након што су судови утврдили да није било одговорности осигураника туженог, за настали штетни догађај. Побијана одлука је донета уз примену материјалног права на којима се заснивају и одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући у виду да се правноснажна одлука не може оспоравати применом члана 404. став 1. ЗПП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, али и да одлука са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, што значи да евентуално другачија одлука о основаности захтева за накнаду штете из саобраћајног удеса, не значи нужно и неуједначену судску праксу, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 02.06.2015. године. Тужиоци нису јединствени супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, па се оцена дозвољености ревизије цени у односу на сваког од тужилаца појединачно, тако да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде тужиље АА 1.350.000,00 динара (којој су урачунати и материјални трошкови сахране, подушја и подизања надгробног споменика), ББ 872.000,00. динара, ВВ 956.000,00 динара, ГГ 1.190.000,00 динара, малолетног ДД

1.160.000,00 (утврђена у складу са одредбом члана 29. ЗПП) и тужиље БЂ 800.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 120,6313 динара за 1 евро, представља динарске противвредности испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела сваког од тужилаца појединачно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић